

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 14. Patrum dubia circa Decretum Reformationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Congregatione cuncta ad sententiam ef-
 sent cessura. Hac spe freti Decretum
 quindecim capitibus constans formari
 curarunt, illudque postea proposuerunt
 in proxima Congregatione generali, ubi
 præprimis juxta Pontificis iussa, ut su-
 pra meminimus, absque ullo capite Ca-
 nones circa Sacramenta prælegebantur.

Sæcul XVI.
 A. C. 1547.

§. XIV.

*Patrum dubia circa Decretum Re-
 formationis.*

Perlecto hoc Decreto majores, quam
 antea, natæ sunt altercationes, & qui-
 dem eorum prima, ut referunt Historico-
 rum nonnulli, ortum duxit ex his
 verbis: *Salva semper in omnibus auctorita-
 te Apostolica*; his enim cuncta reforma-
 tionis promissa eludi dicebatur, eo quod
 omnia Pontificis arbitrio relicta vide-
 rentur: cum ergo Hispani, ac præci-
 pue Pacensis Episcopus hanc clausulam
 deleri peteret, ac nullum Pontifici Ca-
 nones dispensationibus enervandi jus
 competere contenderet, eidem in re-
 sponsis datum: quod *leges Conciliorum
 sint legibus naturalibus absimiles; nam in
 his rigor, & æquitas unum idemque est, il-
 læ vero generali omnium legum defectui sunt
 obnoxie, quarum universalitatem necesse est,
 in casibus non prævisis, & ubi iniquum es-*

Sarpi p. 242.
 Pall. l. 9. c. 1.
 num. 2.

Sæc. XVI. A.C. 1547. *set eas exequi, ab æquitate regi ac constrin-*
gi: Cum autem Synodus non omni tempore
habeatur, ut ad eam possit recurri; neque
cum habeatur, ad casus singulares debeat at-
tendere, auctoritas Pontificia necessario re-
quiritur.

Cum vero his nonnulli sese oppo-
 nerent, Cardinalis Montanus silentium
 imposuit, declarans, quod ad eluden-
 dam eam, quam Sedi Apostolicæ de-
 ferre tenentur, submissionem nonnisi ca-
 villationes adhiberent. Petiit porro
 idem ipse Episcopus Pacensis, ut in pro-
 emio declararetur, articulum de residen-
 tia non omissum, sed dilatatum esse: ve-
 rum Legati eidem respondebant, quod
 id esset diffidere non solum ipsorum, sed
 Pontificis pollicitationibus, & nequic-
 quam ad id obligentur, quod in ipsorum
 semper potestate est positum: cum ta-
 men, prosequerentur Legati, id tam
 ardentem urgeatis, in proemio appone-
 tur, se cæptum de residentia negotium
 velle prosequi, unde appareat argu-
 mentum istud superiore confesso ad fi-
 nem non perductum, sed partem ali-
 quam ejus tractandam adhuc superesse.

Varia insuper erat Patrum senten-
 tia circa articulum de necessariis redi-
 tibus tam pro Episcopis quam Cura-
 tis; cum enim Hispani Præsules in De-
 creto de beneficiorum pluralitate nomi-
 natim

Sæcul. XVI.
A.C. 1547.

natim Cardinales esse nominandos urgerent, hac super re diutissime disceptatum, Italis contendentibus, decentiæ legibus prohiberi, in vulgus propalare, quod nequidem abusus in iis, qui primum in Ecclesia locum tenent, desint, aut Viri præclare de Ecclesia meriti semetipsos corrigere negligant, hinc satius fore judicarunt, si id terminis generalibus fieret, atque exponeretur, quod Concilium omnibus, cuiuscunque gradus, dignitatis aut eminentiæ forent id præcipiat. Verum his opponeretur: *Juris Pontificii Doctores jam pridem declararunt, Cardinales nullis verbis generalibus comprehendendi, nisi singillatim nominentur, quare non alia superest via, qua pessimo huic exemplo, quod orbem pervastat, prospiciatur, nisi illis peculiariter reformatis. Non adeo laborandum est de cleri tenuioris emendatione, cujus errata sunt levia a superiorum quoque imitatione profecta: sed uti in ægro corpore sanando, malis gravioribus, & partibus vitalibus potissimum attendendum; reliquæ aut sua sponte, aut levibus remediis curantur, illis persanatis. Abusui unionum perpetuarum dicebant videri satis diligenter provisum, cum jam factarum unionum examen ad Episcopos fuerit remissum, atque illæ, quæ parum justis, ac legitimis causis nixæ deprehenduntur, pro subreptitiis haberentur,*

S 4

quam-

Sæcul. XVI. *quamvis restrictio annexa omnia labefaciet,*
A.C. 1547. *nempe, nisi aliter Sedi Apostolicæ videatur: siquidem his verbis & corruptela confirmatur, & Episcopus litibus ac sumptibus implicatur: denuo item postulatum, ut uniones ad vitam interdicantur, & jam factæ irritæ declarentur.*

Præterea alii, perpetuas uniones imposterum aboleri, hucusque vero factas penitus irritas declarari postulabant, & præcipue articulo de Cardinalibus insistebant: Verum Legati, cum rem decidi nollent, hæc responderunt: satius est, decretum proxime promulgandum ita instruere, prout in præcedenti factum legitur, ubi per prærogativas ibidem præscriptas satis manifeste fuit indicatum, quod etiam Cardinales ibidem comprehendantur. Ceterum aliunde considerandum venit, quod Pontifex suam sententiam circa Cardinalium Episcoporum residentiam, ac beneficiorum pluralitatem edicere rogatus, huic malo satis prospexerit, edito hanc in rem diplomate, quod die decima octava Februarii in Purpuratorum Senatu promulgatum Cardinalibus in suis Ecclesiis permanendi legem præscripsit, qua ratione summus Pontifex haud obscure significavit, quod illis legem imponere, solius Papæ esset. *Verum, inquit Pallavicinus, quia hu-*
mana-

mana consilia speciosis undique rationibus Sæcul. XVI.
abundant, ex hoc ipso Guilielmus a Prato A.C. 1547.

Episcopus Claramontanus argumentum tra-
xit ad oppositum persuadendum, potius par
ipsis esse imitari Pontificem, qui non inde-
corum Cardinalium dignitati putarat, no-
minatim illos in memorato diplomate com-
prehendere: moderatiores tamen Patres ab-
stinendum ab ea nominis expressione censuere,
satis esse rati, si generalibus dicendi formu-
lis idem consequerentur; multumque inter-
esse intelligentes, Cardinales diserte coar-
ctari per legem, quæ ab ipsorum Principe
sanciretur, aut (*) quæ a cætu Præsulum
ipsis minorum præscriberetur.

Cum igitur decreta esse approbanda,
plurimum suffragia pronuntiarent, Pa-
tres unice Sessioni celebrandæ intenti
erant, Legati vero ad aliam Sessionem
rejecerunt, emendationem abusuum,

S 5

quos

(*) Cuncta hæc Continuator ex Sarpia
præclaro hoc mendaciorum Architecto descri-
psit, ac subdole pro more suo inseruit, ut re-
ferunt Scriptorum nonnulli, cum tamen præ-
ter eum nullus alius Auctor talia recitet, Pal-
lavicius quoque, qui totam Tridentini Con-
cilio Historiam ex monumentis fide dignissimis
cum summa solertia conscripsit, disertis verbis hæc
observat: *quam plurima Suavis narrat, tum
ab Aula Romana scripta, tum ab Episcopia
dicta, ex quibus nihil verum comperit*

Sæcul. XVI. quos circa Sacramentorum administra-
A.C. 1547 tionem irrepsisse diximus, eoquod hæc
 materia nondum satis esset discussa.

§. XV.

Sessio VII. Concilii Tridentini.

Lab Collect. Omnibus ad Sessionem septimam ita
Conc. t. 14. dispositis eadem feria quinta die
p. 773. tertia Martii Anno Salutis nostræ mil-
Pall. c. 12. lesimo quingentesimo quadragesimo se-
Rayn. in an- ptimo celebrata est, cunctisque Patri-
nal hoc anno bus in Ecclesia congregatis, ac duobus
n. 35. Legatis Præsidum partes sustinentibus
Spond. hoc Jacobus Cauchus Corcyrensis Episco-
annon. 3. pus solemne sacrum de Spiritu sancto
Sarp. l. 3. decantavit: nullus tamen sermo habe-
p. 244. batur, eoquod Coriolanus Martiranus
 S. Marci Episcopus, cui concionandi
 provincia erat demandata, ob vocis
 raucedinem declamare haud potuerit;
 ut testantur Synodi acta, quamvis Pau-
 lus Sarpus nequiter affirmet: „ Quod
 „ hanc raucitatem simulaverit, ne huic
 „ Sessioni assistere cogeretur; cum enim
 „ reformationem urgeret, ac residendi
 „ legem ex jure divino descendere defen-
 „ deret, ac propterea male in Congrega-
 „ tione haberetur, hinc adversam vale-
 „ tudinem obtendit, ne ad decisionem,
 „ quæ ipsi non probabatur, *Placet* respon-
 „ dere cogeretur. „ Verum hoc Pauli Sar-
 pii